

Kitab Daniel - Nomer Salapan Puluh Dua

Muka Nubuat: Palarapan Tiluan tina Genep Ayat Panungtung Kitab Daniel jeung Cahya Nu Maju tina Malaikat Katilu

Jeff Pippenger

2024-02-25

Dina gerakan Millerite, paningkatan pangaweruh dibuka segelna sarta utamana, sanajan lain sacara éksklusif, nguji jalma-jalma anu ngaku Protestan di Amérika Sarikat. Sardis, garéja anu kaluar tina poékna kakawasaan papal, keur dituntun kana pamahaman anu leuwih jero ngeunaan Injil anu bakal diungkabkeun nalika tempat suci sawarga dibuka di sawarga. Dina gerakan malaikat katilu, paningkatan pangaweruh dibuka segelna dina 11 Séptémber 2001 sarta éta nguji Adventisme Laodikea di sakuliah dunya. Ku lantaran kitu, bebeneran anu diwakilan dina genep ayat panungtungan Daniel sabelas, anu jadi sumber paningkatan pangaweruh éta, dilawan ku Adventisme Laodikea.

Sawareh nu satia nu satia dina pondasi sabenerna (1 Korinta 3:10, 11) kaganggu jeung kaalangan ku runtah ajaran palsu anu ngahalangan pagawean. Saperti para tukang nu keur ngawangun témbok Yerusalem dina jaman Néhémia, sawatara geus siap ngomong: “Kakuatan para nu ngangkut beban geus susut, jeung runtah téh loba pisan; nepi ka urang henteu mampuh ngawangun.” Néhémia 4:10. Kacapé ku perjuangan anu teu pegat-pegat ngalawan panganiayaan, panipuan, kajahatan, jeung sagala halangan séjén anu bisa dirancang ku Iblis pikeun ngahalangan kamajuan maranéhna, sawatara anu tadina satia jadi tukang ngawangun jadi leungiteun sumanget; sarta demi katengtreman jeung kaamanan harta banda ogé nyawana, maranéhna ngajauhan pondasi anu sabenerna. Ari nu séjén, anu teu weleh undur ku panentangan musuh-musuhna, kalawan teu sieun nyatakeun: “Ulah maranéh sieun ku maranéhna: émut ka Gusti, anu agung jeung matak pikasieuneun” (ayat 14); tuluy maranéhna neruskeun pagawean, masing-masing jeung pedangna ngagantung di sisi. Epesus 6:17.

“Roh kabencian sareng panghalang kana kayaktian anu sarua geus ngadorong musuh-musuh Allah dina unggal jaman, sareng kawaspadaan ogé kasatiaan anu sarua geus diperlukeun ti para abdi-Na. Kecap Kristus ka murid-murid anu pangheulana lumaku ogé pikeun para pangiring-Na nepi ka ahir jaman: ‘Naon anu ku Kami diucapkeun ka aranjeun, ku Kami diucapkeun ka saréréa, Sing waspada.’ Markus 13:37.” The Great Controversy, 56.

Panyajian amanat tina genep ayat panungtungan dina Daniel dimimitian di lingkungan palayanan mandiri Adventisme Laodikia, sarta satuluyna, sapanjang lumangsungna waktu, dihareupan ku para teolog anu kawentar (anu diajar) dina Adventisme Laodikia. Pakarang-pakarang anu dipaké dina usaha pikeun ngaremeuhkeun amanat éta, tanpa iwal ngahasilkeun cahya jeung kajelasan anu leuwih ageng kana ayat-ayat anu keur dipariksa jeung diserang. Ahirna, serangan-serangan éta ngarah kana pamahaman-pamahaman nubuat anu saméméhna can kawanoh, tapi tuluy diteguhkeun sarta kapanggih minangka bagian tina cahya anu terus maju tina malaikat katilu.

Kaum Millerite ngan ngan ngenal opat karajaan dina nubuat Alkitab, tapi teu lila sanggeus taun 1844, jadi kaharti yén Amérika Sarikat téh sato bumi dina Wahyu pasal tilu welas, sarta pamahaman éta ngajelaskeun yén kapausan lain ngan saukur bagian tina karajaan Romawi, tapi saéstuna mangrupa karajaan kalima dina nubuat Alkitab.

“Dina lambang naga beureum anu gede, sato galak anu siga macan tutul, jeung sato galak anu miboga tanduk kawas domba, pamaréntahan-pamaréntahan dunya anu hususna bakal ilubiung dina nincak hukum Allah jeung nganiaya umat-Na, dipidangkeun ka Yohanes. Perang éta diteruskeun nepi ka ahir jaman. Umat Allah, anu dilambangkeun ku hiji awéwé suci jeung anak-anakna, digambarkeun kacida saeutikna. Dina poé-poé panungtungan ngan ukur hiji sesa anu masih aya. Ngeunaan maranéhna Yohanes nyebutkeun yén maranéhna téh ‘anu nurut kana parentah-parentah Allah, jeung miboga kasaksian Yesus Kristus.’”

“Ngaliwatan kapercayaan kapidir, tuluy ngaliwatan Kapapaan, Sétan ngajalankeun kakawasaanana salila sababaraha abad kalayan maksud mupus ti bumi saksi-saksi Allah anu satia. Kaum kapidir jeung kaum papis digerakkeun ku sumanget naga anu sarua. Bédana ngan ieu, yén Kapapaan, ku cara pura-pura ngawula ka Allah, jadi musuh anu leuwih bahaya jeung leuwih kejem. Ngaliwatan perantaraan Romanisme, Sétan nyekel dunya jadi tawanan. Garéja Allah anu ngaku-ngaku éta kabawa asup kana jajaran kasasab éta, sarta salila leuwih ti sarébu taun umat Allah nandangan amarah naga. Jeung nalika Kapapaan, sanggeus dirampas kakuatanana, kapaksa eureun tina panganiayaan, Yohanes ningali hiji kakawasaan anyar mucunghul pikeun ngaguar sora naga, sarta nuluykeun padamelan anu sarua kejemna jeung ngahujatna. Kakawasaan ieu, anu pangahirna bakal merangan garéja jeung hukum Allah, dilambangkeun ku hiji sato galak anu miboga tanduk kawas anak domba.”

“Tapi gurat tegas tina patlot nubuat ngébréhkeun parobahan dina ieu pamandangan anu tengtrem. Sato galak anu tandukna kawas anak domba nyarita ku sora naga, sarta ‘ngajalankeun sagala kakawasaan sato galak anu kahiji di payuneunana.’ Nubuat nyatakeun yén manéhna bakal nyebut ka maranéhna anu cicing di bumi supaya maranéhna nyieun hiji arca pikeun sato galak, sarta yén “manéhna nyababkeun sakabéh jalma, boh nu leutik boh nu gedé, nu beunghar boh nu miskin, nu merdéka boh nu abdi, narima hiji tanda dina leungeun katuhuna, atawa dina tarangna; sarta supaya moal aya saurang ogé anu bisa meuli atawa ngajual, iwal ti anu miboga tanda éta, atawa ngaran sato galak éta, atawa angka ngaranna.” Ku kituna Protestanisme nuturkeun tapak-tapak Kapapaan.” Signs of the Times, November 1, 1899.

Nalika genep ayat panungtungan tina Daniel sabelas dibuka segelna, kapanggih yén sakabéh runtuyan anu digambarkeun dina genep ayat éta nyangkem interaksi tilu kakawasaan anu ku Sister White kakara diidentifikasi minangka “paganisme,” “Kapapaan,” jeung “Protestantisme.” Musuh ngabantah yén “tanah anu mulya” dina ayat opat puluh hiji téh lambang boh Protestanisme boh garéja Advent Poé Katujuh, tapi “tanah anu mulya” téh nyaéta Amérika Sarikat, sarta dina ayat opat puluh hiji raja kalér (kapapaan) nalukkeun Amérika Sarikat dina hukum Minggu anu baris geura datang. Kasalahan satanis anu ngaidéntifikasi “tanah anu mulya” minangka naon waé salian ti Amérika Sarikat téh dirarancang pikeun nyegah lalaki jeung awéwé sangkan henteu ngakuan yén kajadian nubuat salajengna sanggeus ragragna Uni Soviét dina taun 1989, dina mangsa anu

diwakilan ku genep ayat panungtungan Daniel sabelas, nyaéta hukum Minggu anu baris geura datang.

Pikeun umat Advent Poé Katujuh, ieu hartina yén ayat opat puluh hiji téh keur nangtukeun panutupan mangsa kasempetan pikeun garéja Allah, jeung hal panungtung anu dipikahayang ku Adventisme Laodikia pikeun didéngé nyaéta yén mangsa kasempetan maranéhna keur beuki béak! Gusti ngarahkeun éta argumén nepi ka hiji titik anu diaku, yén nalika Roma kapir ngawasa dunya dina Patempuran Actium taun 31 SM, éta mimitina kudu nalukkeun tilu kakawasaan géografis sakumaha dilambangkeun dina Daniel pasal dalapan.

Tuluy tina salah sahiji éta mucunghul hiji tanduk leutik, anu jadi kacida gedéna, ka beulah kidul, jeung ka beulah wetan, sarta ka tanah anu endah. Daniel 8:9.

Ieu geus jadi kanyataan anu tangtu yén “kidul”, “wétan”, jeung “nagara anu endah” ngalambangkeun tilu wewengkon géografis anu dicokot kakawasaanana ku Roma kapir, nalika éta naék kana tahta bumi minangka karajaan kaopat dina nubuat Alkitab. Sajajar jeung kanyataan ieu nyaéta yén Roma kapapaan ogé kudu ngelehkeun tilu kakawasaan géografis, nalika éta naék kana tahta bumi minangka karajaan kalima dina nubuat Alkitab, sakumaha digambarkeun dina Daniel pasal tujuh.

Kuring merhatikeun eta tanduk-tanduk, sarta, tenjo, mucunghul di antara maranehna hiji tanduk leutik deui, anu di hareupeunana aya tilu tina tanduk-tanduk anu kahiji anu dicabut nepi ka akar-akarna; sarta, tenjo, dina tanduk ieu aya panon kawas panonna manusa, jeung sungut anu ngucapkeun perkara-perkara anu gedé. Daniel 7:8.

Dina pasulayan anu ngagejlig ngeunaan “tanah anu mulya” dina ayat opat puluh hiji, Gusti nganyatakeun yén dina nubuat aya tilu manifestasi Roma. Roma kapir, anu diteruskeun ku Roma kapausan, tuluy aya Roma dina poe-poe panungtungan, anu ku urang disebut “Roma modéren”. Dumasar kana dua kayaktian nubuat anu pageuh tur geus mapan, kahiji yén Allah teu kungsi robah, jeung nu kadua yén kayaktian ditetepkeun ku kasaksian dua saksi, urang nyindekkeun tanpa ragu yén tilu halangan pikeun raja ti kalér dina genep ayat panungtungan tina Daniel pasal sabelas kudu ngawakilan tilu kakawasaan géografis modéren.

Yesus Kristus tetep sarua kamari, ayeuna, jeung salalawasna. Ibrani 13:8.

Geus ka ditulis ogé dina hukum aranjeun, yén kasaksian dua urang téh bener. Yohanes 8:17.

Pangkuan ieu negeskeun naon anu geus ku kami disimpulkeun saméméhna, sabab kami geus ngaidéntifikasi “tanah anu mulya” téh minangka hiji kakawasaan géografis (Amérika Sarikat), sarta nampik pamadegan bodo yén éta ngalambangkeun hiji garéja, anu mangrupikeun kakawasaan rohani. Kami ngawangun pamadegan ieu dumasar kana kayakinan anu salawasna geus dikukuhkeun, yén dina Firman Allah teu aya kajadian anu kabeneran wungkul. Tina loba kasaksian, écés yén garéja Allah dina poé-poe panungtungan téh mangrupa hiji gunung.

Dina poe panungtungan, gunung tempat Bait PANGERAN bakal diteguhkeun di pucuk gunung-gunung, sarta bakal diluhungkeun ngaleuwihan pasir-pasir; jeung sagala bangsa bakal ngalir ka dinya. Jeung loba bangsa bakal indit sarta nyarita, Hayu urang, urang naék ka gunung

PANGERAN, ka Bait Allahna Yakub; sarta Mantenna bakal ngajar urang ngeunaan jalan-jalan-Na, jeung urang bakal leumpang dina lampah-lampah-Na: sabab ti Sion bakal medal Hukum Toret, jeung firman PANGERAN ti Yerusalem. Yesaya 2:2, 3.

Jalma-jalma anu ngajukeun yén “tanah anu mulya” téh hiji garéja, sarta leuwih sering batan henteu maranéhna ngaku yén éta téh garéja Masehi Advent Poé Katujuh, ngalakukeun kitu ku sabab Daniel ngaidentifikasikeun éta tanah minangka “mulya,” sarta ku nalar maranéhna anu dangkal disimpulkeun yén, ku sabab “gunung suci anu mulya” dina ayat opat puluh lima tangtu pisan nyaéta garéja Allah dina poé-pocé panungtungan, ku kituna “tanah anu mulya” ogé pasti garéja. Barina ogé, duanana sarua ngandung kecap sipat “mulya.”

Teu aya kasalahan dina firman Allah, sarta nalika Daniel ngagunakeun kecap “tanah,” patalina jeung kecap “mulya,” jeung opat ayat sanggeusna anjeunna ngagunakeun “gunung suci,” patalina jeung kecap “mulya,” Daniel keur nandaan hiji bédana anu dihaja antara hiji tanah jeung hiji gunung. Tanah mulya anu harfiah téh Yuda, jeung di kota Yerusalem Bait Allah didirikeun. Yerusalem, atawa Bait Allah, bisa kaharti minangka gareja Allah, tapi wewengkon tempat Yerusalem ayana nyaéta tanah Yuda. Loba bebeneran geus diteguhkeun sajalan jeung nambahanana pangaweruh dina cahaya anu terus maju tina malaikat katilu, tapi di dieu urang ngan saukur keur ngaguar latar tukang nubuatan anu ngaidentifikasi tilu manifestasi Roma.

Nalika urang ngakuan yén Roma kahiru jeung Roma kapapaan nyadiakeun dua saksi anu netepkeun ciri-ciri kenabian Roma modéren, urang ngakuan hiji prinsip tafsir anu ku kuring disebut “palarapan tilu rangkep tina nubuat.” Aya batur ogé anu ngagunakeun gagasan anu sarupa ngeunaan pangulangan tilu kali tina sawatara nubuat, tapi wangenan anu ahirna ku urang dipikawanoh téh nya éta wangenan anu nepi ka ayeuna kénéh ku urang dipaké. Penting pisan pikeun ngartos yén aturan kenabian ngeunaan palarapan tilu rangkep tina nubuat, anu kacida remenna diterapkeun ku Future for America, dipikanyaho dina mangsa ngawangunna dalil ngeunaan genep ayat panungtungan dina Daniel sabelas; tapi anu sarua pentingna nyaéta yén dalil éta ngarah kana pangakuan anu pangheulana yén palarapan tilu rangkep tina nubuat téh patalina jeung Roma. Dina sajarah kaum Millerite, salah sahiji pasualanana nyaéta naha Antiochus Epiphanes téh “para garong” ka umat Daniel, atawa naha “para garong” éta téh Roma, sakumaha dipikaharti ku kaum Millerite. Alesan naha ieu penting nyaéta ku sabab Roma, minangka “para garong” ka umat Daniel, nyaéta anu bakal “netepkeun tetenjoan” dina Daniel sabelas, ayat opat welas.

Jeung dina mangsa-mangsa éta bakal loba anu ngadegna ngalawan raja kidul; kitu deui jalma-jalma nu garong ti bangsa maneh bakal ngagungkeun dirina pikeun netepkeun eta tetenjoan; tapi maranehna bakal rubuh. Daniel 11:14.

Dina kahiji kalina urang ngartos ayana aplikasi rangkep tilu tina nubuat, hal éta katémbong tina kanyataan yén aya tilu manifestasi Roma dina nubuat Alkitab. Roma netepkeun titingalian ngeunaan cahaya anu terus maju tina malaikat katilu, sakumaha hal éta ogé kajadian dina sajarah Millerite. Dina sajarah Millerite, pamahaman yén paganisme jeung kapapaan nyaéta kakawasaan-kakawasaan anu ngaluluhkeun tempat suci jeung balaréa, jadi kerangka bebeneran

anu jadi dasar ku Miller pikeun ngawangun “sadayana” pamahaman nubuatna. Genep ayat panungtungan dina Daniel sabelas netepkeun hiji kerangka bebeneran anu ku Future for America dijadikeun dasar pikeun ngawangun sakabéh aplikasi nubuatna. Kerangka éta nyaéta tilu kakawasaan panganyapkeun—naga, sato galak, jeung nabi palsu—anu mingpin dunya ka Armageddon.

Raraga éta dumasar kana pangakuan yén Roma kapidir, dituturkeun ku Roma kapausan, nyayagikeun dua saksi anu netepkeun Roma modérn, sarta yén Roma modérn téh nyaéta pasatuan tilu rangkep tina naga spiritualisme (Perserikatan Bangsa-Bangsa), sato galak Katolikisme (kapausan), jeung nabi palsu Protestantisme murtad (Amérika Sarikat). Raraga éta anu urang idéntifikasi minangka hiji panerapan rangkep tilu tina nubuat. Dina sawatara tulisan salajengna urang baris ngabahas rupa-rupa panerapan rangkep tilu tina nubuat anu geus dipikawanoh, sarta anu ngawangun raraga tina cahaya anu terus maju tina tilu malaikat.

Urang bakal nengetan kana panerapan rangkep tilu tina tilu manifestasi Roma, anu ngaidentifikasi struktur pulitik jeung agama Roma modéren, anu ku Sister White disebut churchcraft jeung statecraft. Struktur éta dipikawanoh ku ngahijikeun ciri-ciri nubuat Roma kapidir jeung ciri-ciri nubuat Roma kapapaan pikeun maksud ngaidentifikasi jeung netepkeun ciri-ciri éta dina Roma modéren.

Urang bakal nengetan panerapan tilu lapis tina tilu manifestasi Babul sakumaha dilambangkeun ku Nimrod, Nebukadnesar, jeung Belsyazar, anu nandaan kasombongan manusa dosa anu linggih di Bait Allah bari ngumumkeun yén dirina téh Allah, anu ku Yesaya diidentifikasikeun minangka “urang Asyur anu angkuh.” Kasombongan kapausan, anu mangrupa jejer nubuat Alkitab, dipikawanoh ku ngahijikeun ciri-ciri nubuat Babel jeung ciri-ciri nubuat Babul pikeun tujuan ngaidentifikasi jeung netepkeun ciri-ciri Babul modéren.

Urang bakal nalungtik panerapan rangkep tilu tina tilu manifestasi Élias sakumaha diwakilan ku Élias jeung Yohanes Pambaptis anu ngaidentifikasi “sora nu ngagorowok di padang gurun” dina poé-poé panungtungan. Sora nu ngagorowok di padang gurun dina poé-poé panungtungan ngawakilan hiji panjaga anu husus, nyaéta hiji gerakan, sarta ngaidentifikasi hiji kasaksian ganda dina hiji gerakan anu miboga awal jeung ahir anu sarupa. Urang dibéjaan yén moal aya malaikat katilu tanpa malaikat kahiji jeung kadua, ku kituna dina hiji tingkat mustahil pikeun misahkeun gerakan malaikat kahiji tina gerakan malaikat katilu, sarta duanana gerakan éta diwakilan ku hiji panjaga anu geus dilambangkeun ku Élias jeung Yohanes Pambaptis.

“Ku pena jeung ku sora urang kudu ngaguar éta wawaran, némbongkeun runtuyanana, jeung nerapkeunana kana nubuat-nubuat anu mawa urang ka amanat malaikat katilu. Teu bisa aya nu katilu lamun teu aya nu kahiji jeung nu kadua. Amanat-amanat ieu kudu urang pasihkeun ka dunya ngaliwatan terbitan-terbitan jeung khotbah-khotbah, bari némbongkeun dina jalur sajarah nubuat perkara-perkara anu geus kajadian jeung perkara-perkara anu bakal kajadian.” Selected Messages, buku 2, 105.

Urang baris nalungtik panerapan rangkep tilu tina tilu manifestasi utusan anu nyiapkeun jalan pikeun Utusan Perjangjian supaya dadakan sumping ka Bait-Na, sakumaha dilambangkeun ku

Yohanes Pambaptis jeung William Miller. Nu jaga panungtung téh hiji jejer nubuat anu dipikawanoh ku ngahijikeun ciri-ciri kenabian Yohanes Pambaptis jeung William Miller pikeun ngaidéntifikasi panggenepan ahir tina Maleakhi pasal tilu.

Lalajo, Kami rek ngutus utusan Kami, sarta anjeunna bakal nyiapkeun jalan di payuneun Kami; jeung Gusti, anu ku maraneh dipilarian, bakal dadakan sumping ka Bait-Na, nya eta utusan perjangjian, anu ku maraneh dipikaresep: lalajo, anjeunna bakal sumping, saur PANGERAN semesta alam. Malakhi 3:1.

Urang baris nalungtik panerapan tilu rangkep tina tilu manifestasi Islam sakumaha diwakilan ku ciri-ciri nubuat ngeunaan Islam dina musibah kahiji jeung kadua dina Wahyu pasal dalapan jeung salapan, anu ngaidéntifikasi ciri-ciri nubuat ngeunaan Islam tina Musibah katilu anu diidéntifikasi dina Wahyu pasal sapuluh jeung sabelas.

Urang bakal neruskeun ieu perkara dina artikel salajengna.

“Ulah ngidinan saha baé jadi uteuk pikeun anjeun, ulah ngidinan saha baé ngalakukeun pamikiran anjeun, panalungtikan anjeun, jeung doa anjeun. Ieu parentah anu kudu dicangking pageuh ku urang dina hate urang kiwari. Loba di antara aranjeun yakin yén harta anu mulya ti Karajaan Allah jeung ti Yesus Kristus aya dina Kitab Suci anu dicepeng ku aranjeun dina leungeun. Aranjeun terang yén euweuh harta kadunyaan anu bisa kahontal tanpa usaha anu taliti tur teuneung. Ku naon aranjeun ngaharepkeun ngartos harta-harta tina firman Allah tanpa nalungtik Kitab Suci kalayan rajin?”

“Pantes tur bener maca Alkitab; tapi kawajiban aranjeun teu eureun nepi dinya; sabab aranjeun kudu nalungtik kaca-kacana ku aranjeun sorangan. Pangaweruh ngeunaan Allah moal kahontal tanpa usaha pikiran, tanpa doa nyuhunkeun hikmah sangkan aranjeun bisa misahkeun tina gandum murni kayaktian eta hampa anu ku manusa jeung ku Iblis geus dipaké pikeun nyasabkeun ajaran-ajaran kayaktian. Iblis jeung pakumpulan agén-agén manusa nu satunggal jeung manehna geus narékahan nyampurkeun hampa kasasaran jeung gandum kayaktian. Urang kudu satékah polah neangan banda anu disumputkeun, sarta nyuhunkeun hikmah ti sawarga supaya bisa ngabédakeun panemuan-panemuan manusa tina parentah-parentah ilahi. Roh Suci bakal nulungan anu neangan kayaktian-kayaktian anu agung jeung adi, anu patali jeung rencana panebusan. Kuring hayang netelakeun ka sarerea yen maca Kitab Suci kalawan sakedapan baé téh teu cekap. Urang kudu nalungtik, sarta ieu hartina ngalakukeun sagala anu kacakup ku eta kecap. Sakumaha saurang panambang kalayan sumanget nalungtik jero taneuh pikeun manggihan urat-urat emasna, kitu deui aranjeun kudu nalungtik firman Allah pikeun neangan banda anu disumputkeun anu ku Iblis geus lila dipalirékeun tina manusa. Gusti nyarios, ‘If any man willeth to do His will, he shall know of the teaching.’ John 7:17.”
Fundamentals of Christian Education, 307.